

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2018r.

Sąd Rejonowy w G. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Kucińska - Stanny

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kulczyk

przy udziale Prokuratora Mikołaja Tyburczego

po rozpoznaniu w dniach 04.10.2017, 18.04.2018, 6.06.2018, 4.07.2018r. sprawy karnej

**B. G. (...) zd. B.** - urodz. (...) w S., córki R. i H. zd. K., obywatelstwa polskiego, pesel (...), karanej, zam. L. (...) gm. G.,

### **oskarżonego o to, że:**

w okresie od 19 września 2011r. do 26 października 2011r. w G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła Narodowy Fundusz Zdrowia (...) w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 259,60 złotych poprzez wprowadzenie w błąd co do faktu wykonania usług lekarskich dentystrycznych, w ten sposób, że jako lekarz dentysta, będąc uprawnioną i zobowiązaną do prowadzenia i wystawiania w sposób rzetelny dokumentacji pacjenta poświadczyła nieprawdę w dokumentacji lekarskiej pacjentki P. U. (1) oraz elektronicznym raporcie statystycznym i dołączonym do niego rachunku nr (...) co do okoliczności mającej znaczenie prawne w zakresie wizyt pacjentki P. U. (1), które w rzeczywistości nie miały miejsca i stąd nie przeprowadziła usług dentystrycznych na rzecz P. U. (1) na łączną kwotę 259,60 złotych, działając na szkodę Narodowego Funduszu Zdrowia (...) w B.,

**tj. o czyn z art. 286 § 1 k w zw. z art. 271 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk**

### **ORZĘKA**

I. Oskarżoną **B. R. (1)** uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu.

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonej B. R. (1) kwotę 4305 zł (cztery tysiące trzysta pięć złotych) – tytułem poniesionych przez nią kosztów obrony.

III. Kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

II K 622/16

## UZASADNIENIE

B. R. (1) została oskarżona o to, że w okresie od 19 września 2011r. do 26 października 2011r. w G., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła Narodowy Fundusz Zdrowia (...) w B. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 259,60 złotych poprzez wprowadzenie w błąd co do faktu wykonania usług lekarskich dentystrycznych, w ten sposób, że jako lekarz dentysta, będąc uprawnioną i zobowiązaną do prowadzenia i wystawiania w sposób rzetelny dokumentacji pacjenta poświadczyła nieprawdę w dokumentacji lekarskiej pacjentki P. U. (1) oraz elektronicznym raporcie statystycznym i dołączonym do niego rachunku nr (...) co do okoliczności mającej znaczenie prawne w zakresie wizyt pacjentki P. U. (1), które w rzeczywistości nie miały miejsca i stąd nie przeprowadziła usług

dentystycznych na rzecz P. U. (1) na łączną kwotę 259,60 złotych, działając na szkodę Narodowego Funduszu Zdrowia (...) w B., tj. o czyn z art. 286 § 1 k w zw. z art. 271 § 1 i 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

W przedmiotowej sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. R. (1) prowadzi Prywatny Gabinet Stomatologiczny w G., przy ul (...). Posiada podpisaną z NFZ umowę na świadczenie usług, które są następnie przez fundusz refundowane.

(dowód: wyjaśnienia B. R. (1) – k.128v

Informacja NFZ – k.33)

Częstą pacjentką w jej gabinecie była W. K. (1). W dniu 5 września 2011r. W. K. (1) zjawiała się w gabinecie oskarżonej wraz z niepełnoletnią córką – P. K. (1), którą rozbolał ząb. B. R. dokonała oględzin uzębienia pokrzywdzonej. Była to wizyta prywatna, za którą W. K. płaciła osobiście. W jej trakcie dentystka przy znieczuleniu umartwiła bolący ząb. Jednocześnie stwierdziła, że istnieje konieczność dalszego leczenia i zaproponowała umówienie wizyty refundowanej przez NFZ. Doszło do niej w dniu 19 września 2011r. Wówczas matka małoletniej jeszcze P. K. (1) złożyła podpis na formularzu zgody na przetwarzanie danych osobowych córki.

(dowód: zeznania W. K. (1) – k.130

Wyjaśnienia B. R. (1) – k.128v-129

Oryginał zgody – k.48

Zeznania J. S. – k.131v)

W trakcie tej wizyty dentystka wykonała odbudowę rozległego ubytku i przeprowadziła leczenie endodontyczne z wypełnieniem kanału zęba (...).

Do kolejnych wizyt, refundowanych przez NFZ, doszło w dniu 10 i 26 października 2011r. Tym razem oskarżona zajmowała się zębami (...), gdzie dokonała odbudowy ubytków.

(dowód: karta choroby poradni stomatologicznej – k.48

Wyjaśnienia B. R. (1) – k.128v-129

Historia wizyty pacjenta – k.48

Zeznania J. S. – k.131v)

Ostatnia wizyta pacjentki P. K. (1) miała miejsce 7 grudnia 2011r. Ponieważ P. K. (1) miała już skończone (...), sama wyraziła zgodę na zabieg, potwierdzając to swoim podpisem. Doszło wówczas do usunięcia zęba 16, przy znieczuleniu.

(dowód: zeznania W. K. (1) – k.130

Wyjaśnienia B. R. (1) – k.128v-129

Oryginał zgody P. K. – k.48

Zeznania J. S. – k.131v

Historia wizyty pacjenta – k.48

Dokumentacja z ZOZ w Ł. – k.190-192

Dokumentacja medyczna z ZOZ w K. – k.199-200

Opinia sądowo – lekarska z załącznikami – k. 148-152

Opinia uzupełniająca – k.170)

Za wszystkie refundowane wizyty P. K. (1) (obecnie U.) oskarżona rozliczyła się z NFZ- em w sposób prawidłowy, tak jak i inni świadczeniobiorcy .

(dowód: zeznania E. M. – k.131v, 31-32

Informacja z NFZ – k.7-20)

P. K. (1) (obecnie U.) była bardzo charakterystyczną pacjentką. Mimo prawie (...), zawsze towarzyszyła jej matka, która tłumaczyła jej potrzebę wykonania zabiegu. Pokrzywdzona była bardzo wystraszona, tak że matka musiała ją uspokajać. Nie dawała sobie nic zrobić. Do każdego zabiegu była znieczulana.

(dowód: zeznania W. K. (1) – k.130

Wyjaśnienia B. R. (1) – k.128v-129

Zeznania P. U. (1) – k.130v

Zeznania J. S. – k.131v)

W sprawie został powołany biegły lekarz stomatolog, który w sporządzonej przez siebie pisemnej opinii, poprzedzonej badaniami P. U. (1), stwierdził pełną zgodność dokumentacji medycznej, znajdującej się w aktach sprawy ze stanem miejscowym zębów i jamy ustnej pokrzywdzonej. Podał też, że daty wizyt lekarskich na podstawie zeznań pokrzywdzonej są niemożliwe do ustalenia, natomiast w oparciu o dokumentację medyczną – mogą być zgodne ze stanem faktycznym. Opinię swą podtrzymał przed Sądem, stwierdzając, że pokrzywdzona sama nie była dobrze zorientowana czy leczyła zęby tylko u oskarżonej, czy też także w innym gabinecie. Stwierdził też, że „z własnej praktyki wie, że osoby, które panicznie boją się stomatologa bardzo często nie pamiętają po wizytach, co było robione”.

(dowód: Opinia sądowo – lekarska z załącznikami – k. 148-152

Opinia uzupełniająca – k.170)

Oskarżona B. R. (1) była wcześniej karana sądownie.

(dowód: dane o karalności – k.61

Odpis wyroku – k.64-66)

B. R. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Podała, że W. K. (1) wraz z córką zgłosiła się do niej w dniu 5 września 2011r. z powodu bólu zęba. Była to wizyta prywatna. Oświadczyła także, że miały miejsce w 2011r. kolejne wizyty, w celu kontynuowania leczenia. Podała, że zapamiętała pacjentkę z uwagi na jej nietypowe, jak na wiek, zachowanie. Wyjaśniła, że oprócz pierwszej wizyty, wszystkie pozostałe odbyły się i były refundowane przez NFZ. Na dowód przedstawiła zgody na przetwarzanie danych osobowych podpisane przez W. K. (1) w dacie, kiedy P. U. (1) była jeszcze niepełnoletnia, a następnie zgodę samej pokrzywdzonej na ekstrakcję zęba, na późniejszej wizycie.

Oświadczyła też, że jej wcześniejsza karalność wynika z faktu, iż W. K. (1) wniosła oskarżenie co do jej osoby, zarzucając jej wyłudzenie pieniędzy z NFZ za jej wizyty, które się według niej nie odbyły, w latach 2011-2014. Tych dat oskarżona nie pamiętała i nie mogła udowodnić W. K., że ta się myliła. Nie chcąc „roztrząsać sprawy”, poddała się dobrowolnie karze.

(dowód: wyjaśnienia B. R. (1) – k.128v-129)

Sąd, po przeanalizowaniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, dał wiarę oskarżonej, że nie popełniła czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, że nie wyludziła zapłaty od funduszu za usługi dentystyczne, których nie wykonała. B. R. przedstawiła dokumenty, z których jednoznacznie wynika, że co najmniej w dwóch różnych datach pacjentka u niej była. W. K. (1) wszakże nie zakwestionowała swego podpisu na zgodzie na przetwarzanie danych osobowych z daty 19.09. (...). Podobnie sytuacja przedstawia się w przypadku P. U. (1) (wówczas K.) i jej zgody, już jako osoby pełnoletniej, na wyrwanie zęba w późniejszym czasie (k.48).

Wyjaśnienia oskarżonej zostały potwierdzone przez J. S. – pomoc dentystyczną, która także podała, iż łącznie z wizytą prywatną P. U. (1) była w gabinecie B. R. (1) pięciokrotnie. Również ona zapamiętała ją jako „trudną pacjentkę” z uwagi na jej zachowanie nieadekwatne do wieku, tj. nieuzasadniony strach przed jakimkolwiek zabiegiem dentystycznym.

Wersję oskarżonej potwierdził biegły stomatolog, po przeprowadzonym badaniu stanu jamy ustnej pokrzywdzonej. Uznał on, że wszystkie czynności, jakie B. R. opisała w historii choroby P. U. zostały wykonane.

Sąd uznał opinię tę, jak też uzupełniającą, złożoną przez biegłego ustnie przed Sądem, jako jasną i pełną. Została sporządzona przez osobę o odpowiednich kwalifikacjach i doświadczeniu zawodowym, w oparciu o zgromadzoną dokumentację, a także badanie bezpośrednie pacjentki.

Dodatkowo, biegły zwrócił uwagę na inny aspekt, a mianowicie na sytuację, wynikającą także z jego praktyki zawodowej, a mianowicie że „osoby, które panicznie boją się stomatologa bardzo często nie pamiętają po wizytach, co było robione” (k.170).

W ocenie Sądu, tak właśnie było w przypadku pokrzywdzonej i jej matki.

Sąd tylko częściowo dał wiarę zeznaniom W. K. (1), które złożyła przed Sądem, a w których nie podtrzymała twierdzenia z przesłuchania z postępowania przygotowawczego, jakoby wizyta w gabinecie oskarżonej była tylko jednorazowa. W ocenie Sądu, zeznania matki pokrzywdzonej są chwiejne i niejednoznaczne. Jawią się też jako zupełnie nieprzemyślane. Świadek w kolejnych zeznaniach zaprzecza swym wcześniejszym twierdzeniom. W postępowaniu przygotowawczym podała, że była na jednej wizycie u oskarżonej we wrześniu (k.55v), by w kolejnych złożonych przed Sądem wyrazić się w sposób niezdecydowany - czy były dwie czy trzy wizyty, a na pewno więcej niż jedna. Następnie stwierdziła, że nie pamięta czy przekazywała pieniądze za usługę stomatologiczną - „chyba była refundowana”; nie zaprzeczyła też, że podpisywała jakieś dokumenty w gabinecie i że była tam z córką przynajmniej raz, a na pozostałe wizyty ją podwoziła. Jako usprawiedliwienie takich różnic świadek podała, że całe przesłuchanie odbywało się bardzo szybko, a ona wtedy „urwała się z pracy” i stąd mogło dojść do „przejęzyczenia”. (k.130). W kolejnych zeznaniach, po ponownym jej wezwaniu przez Sąd, świadek stwierdziła, że była z córką, ale „nie pamięta czy to było trzy, cztery czy pięć razy” (k.179v).

Zdaniem Sądu, tłumaczenie przez w. K. różnic w zeznaniach pośpiechem i okolicznościami, w jakich zostało przeprowadzone, w żaden sposób nie stanowi uzasadnionego usprawiedliwienia różnic między nimi.

Również zeznania P. U. (1) Sąd uznał za niewiarygodne. W postępowaniu przygotowawczym pokrzywdzona podała, że tylko raz była w gabinecie oskarżonej, leczenie polegało na usunięciu zęba, nie miała przeprowadzonego leczenia kanałowego i od tamtego czasu już u stomatologa nie była (K. 3). Następnie słuchana po raz kolejny, po okazaniu jej zestawienia udzielonych jej świadczeń, znajdującego się w posiadaniu NFZ, stwierdziła, że z rzeczywistym stanem zgadzają się pozycje nr 1 i 2 z zestawienia (znieczulenie i usunięcie zęba), ale zabiegi te miały miejsce we wrześniu 2011r., a nie w grudniu 2011r., jak to wynika z zestawienia (k. 27v). W kolejnych zeznaniach podała, że podpis przy zgodzie na usunięcie zęba należy do niej, nie przypomina sobie jednak okoliczności jego złożenia (k.58v). Przed Sądem

stwierdziła, że „pamięta jedną wizytę, choć możliwe, że było ich więcej”. Potwierdziła także autentyczność złożonego podpisu i oświadczyła, że „bardzo mocno boi się dentysty” (k.130v).

Zatem nie była już tak kategoryczna w swych twierdzeniach co do tylko jednej wizyty u oskarżonej. Konfrontowana następnie z matką – W. K. (1), stwierdziła, że nie pamięta ile razy była na wizycie ( k. 131). Zaś po raz kolejny przesłuchiwana zeznała, że „nie wyklucza innych wizyt, ale ich nie pamięta” (k.179v).

Zatem, w ocenie Sądu, jej relacje pozostają w sprzeczności z praktycznie całym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w tym także z zeznaniami jej matki – W. K.. W tej sytuacji, nie można twierdzeniom pokrzywdzonej przydać waloru wiarygodności.

Zdaniem Sądu, fakt wycofania się z kategorycznych twierdzeń odnośnie ilości wizyt stomatologicznych u oskarżonej czyni zeznania zarówno P. U. (1), jak i W. K. (1) zupełnie nieprzydatnymi w procesie. Tezę tę dodatkowo wzmacnia podana przez P. U. informacja, że „bardzo mocno boi się dentysty” (k.130v), a także przez W. K., że sama „ma bardzo duże opory przed fotelem dentystycznym” (k.130) oraz przedstawione przez biegłego stwierdzenie, że osoby bojące się zabiegów stomatologicznych często o nich potem nie pamiętają. Jest to typowy „efekt wyparcia” ze świadomości przykrych, traumatycznych przeżyć.

W ocenie Sądu, w przypadku pokrzywdzonej oraz jej matki właśnie taki mechanizm zadziałał. W tej sytuacji nie sposób oprzeć się na dowodach z zeznań tych świadków i należy odmówić im wiarygodności.

W celu weryfikacji dowodów w sprawie, Sąd przesłuchał brata pokrzywdzonej – A. K., na okoliczność ewentualnej jego wiedzy o zabiegach stomatologicznych wykonywanych siostrze. A także przesłuchano funkcjonariusza policji, który przesłuchiwał P. U. w postępowaniu przygotowawczym. Jednakże zeznania ich nie wniosły do sprawy żadnych istotnych informacji.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Sąd stanął na stanowisku, że wyjaśnienia oskarżonej, poparte zeznaniami J. S., E. M., opinią sądowno – lekarską biegłego oraz zgromadzoną dokumentacją, zarówno zabezpieczoną od oskarżonej, jak i uzyskaną z NFZ, tworzą jasny, plastyczny i jednoznaczny obraz zaistniałych zdarzeń.

Dokonane ustalenia, prowadzą zaś do jednoznacznego wniosku, że w sprawie brak jest jednoznacznych dowodów na popełnienie przez B. R. (1) przestępstwa wyłudzenia. W tej sytuacji znajduje zastosowanie art. 5§2 kpk, według którego nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego.

O kosztach postępowania, w tym wydatkach oskarżonej z tytułu ustanowienia obrońcy, rozstrzygnięto w myśl art.616 §1 pkt 2 kpk, art. 626§1 kpk i art. 630 kpk i art.632 pkt 2 kpk.